

FUTUROS POSIBLES PARA A REFLEXIÓN

1/3

Entendemos que o ámbito obxecto de reflexión vai máis aló da área concreta delimitada. Temos presente o resultado de séculos de construcción do territorio, evidencia de distintos modos de relacionarse co medio, modos que reflejan as diversas circunstancias sociais, culturais, económicas etc., pero que non ocultan que todos esos momentos conflúen nun lugar con características específicas que o fixo axeitado como asentamento na súa orixe.

DÉCADA 2020

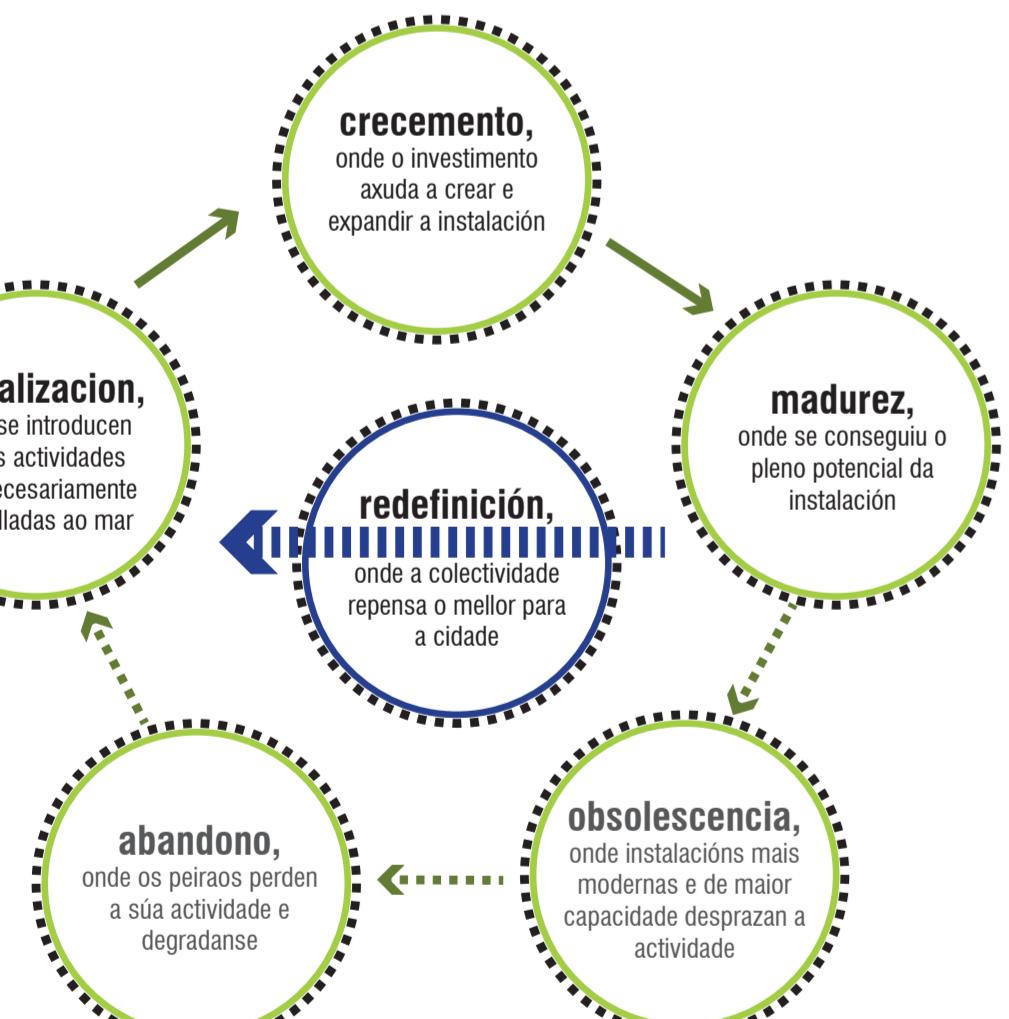

Inicio do debate ciudadano en torno ao futuro do fronte portuario. As aportacións de equipos técnicos (arquitectos, ingenierxs, sociólogxs, biólogos...) permite desvelar temas, conflictos e oportunidades derivados da apertura do fronte portuario. Mais que generar respuestas cerradas en forma de proyecto, formular preguntas sobre o futuro da cidade.

Un escenario a corto plazo nos lleva hacia 1931 en cuanto a la naturaleza da costa, pues o barrio de Os Castros se asoma (o pode asomar) de nuevo al mar.

Se nos abre la posibilidade de repensar, desde a conciencia do medio e o hábitat de hoy, qué hacer alí. Todo tipo de posibilidades e consecuencias se abren, en las que el cortoplacismo y decisiones que puden volver a hipotecar o futuro se enfrentan a una visión transgeneracional, a valorar a sostenibilidade do ecosistema, a equidad da cidade, a economía que a sustenta y (otras) economías más deseables de futuro a perseguir, a urbanismo tácticos y blandos de hoy...

Se nos abre la posibilidade de abrir e debatir futuros mientras aprovechamos a potencialidade que a día de hoy se abre con a liberación do uso portuario estrito de los terrenos. Una estrategia que signifique afianzar e constituir físicamente su estatus de zona pública, de banco de territorio para a cidade y sus futuras demandas, pode ser un buen punto de partida.

A desafección do dominio público portuario expõe como unha operación gradual, que asociará a pervivencia neste espacio de actividades pesqueiras e de tipo turístico, para as que se considera menos adecuado o seu traslado a Punta Langosteira, co desmantelamento das más impactantes para o seu traslado á nova dársena. Resulta estratégico, como elemento vertebrador da circulación en toda a fachada desde a estación de San Diego até Oza, a desafección do viario de acceso á praia e os varaderos.

Un arranque

Creando un parque litoral que penetre hasta o borde **reusando** naves adecuadas para usos que a sociedad decida-demande. Un polo cultural-económico-hostelero en torno a la lonxa antiga y al espacio multiuso cubierto de la antigua estación.

Implementando una superestructura arquitectónica en la plataforma Calvo Sotelo -Batería que la constituya en **espacio público**, empezando por hacer transversal el conjunto de edificios públicos da Avda. Porto da Coruña e que hoy generan trásera y elevamiento, y que sea el germe de un espacio-plaza del litoral capaz en un dia de ir acogiendo aquellas dotacións que a cidade demande a futuro.

Reusar y reponer en carga piezas singulares como los silos visibilizará una nueva actitud **sensible al patrimonio, ciclos de vida y la necesaria flexibilidad de gestión**.

Economía circular

Os portos teñen o ciclo que se sinala na gráfica, con cinco fases (crecimiento, madurez, obsolescencia, abandono e revitalización). Resulta esencial a implicación da cidadanía na redefinición dos usos antes de chegar á etapa de obsolescencia de xeito que se poida revitalizar e voltar á senda de crecimiento.

ASPIRACIÓN E OBXETIVOS: SEIS DESAFÍOS PARA O FUTURO DA CIDADE E DA METRÓPOLI

1 SOSTENIBILIDADE AMPLIADA:

**RE-FORMULAR A COEXISTENCIA:
INFRAESTRUCTURA DA ÁREA-EOSISTEMA SOSTIBLE
RE-PROGRAMAR DE XEITO TRANSXENERACIONAL NO PERCURSO DO TEMPO**

É a nosa oportunidade de debater sobre un futuro aberto, entendido de modo transxeneracional, no que desde unha nova conciencia da relación do home e o seu medio, e desde a asunción da necesidade de pensar en prazos temporais da cidade, non hipotecar desde a nosa xeración un tesouro como é o bordo litoral, un ecosistema vivo e diverso.

A idea de cidade complexa que hoxe reclama diversidade de naturezas para habitar ten nos terrenos desafectados a oportunidade de re-naturalizar o espazo litoral, que ademais das melloras medioambientais que achaega, ofrece a oportunidade á cidadanía de realizar percorridos por lugares doutro carácter, intermedio entre o densamente urbano e o natural aberto onde gozar do clima e a diversidade estacional coa riqueza de ambientes que esta proporciona.

De xeito seminal, plantexase una progresiva demolición das naves e a reabertura do paso da auga, que permitirá a rexeneración ambiental da costa.

Mentres a cidade manteñen tres focos de actividad pero recupera a porosidade do espazo público.

2 CONTINUIDADES CULTURAIS:

**REUSAR O PATRIMONIO, ACCIÓNS MÍNIMAS, REVERSIBLES, FLEXIBLES E INCLUSIVAS, EFICIENTES
REACTIVAR ESPAZO > AO PÚBLICO**

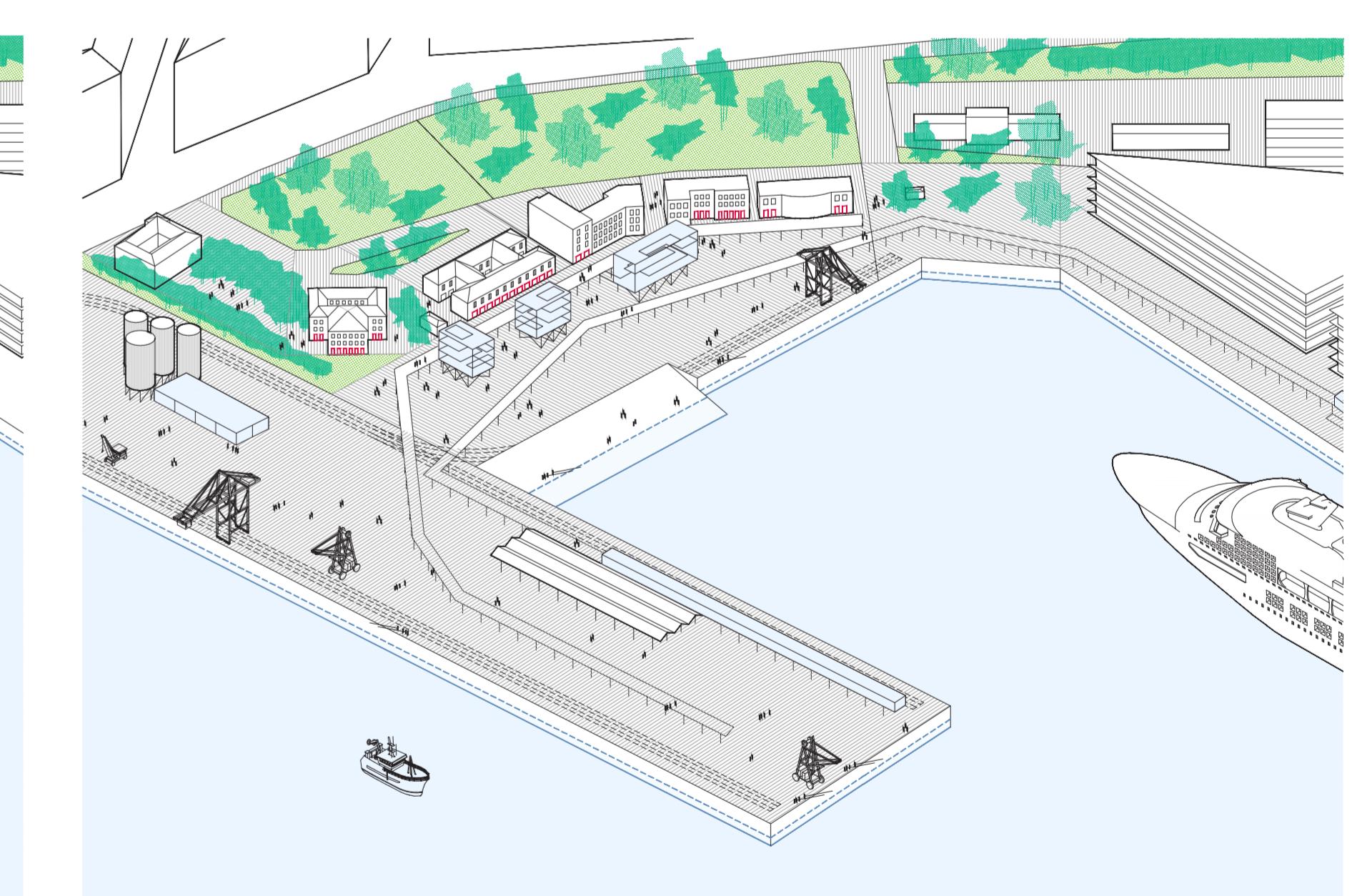
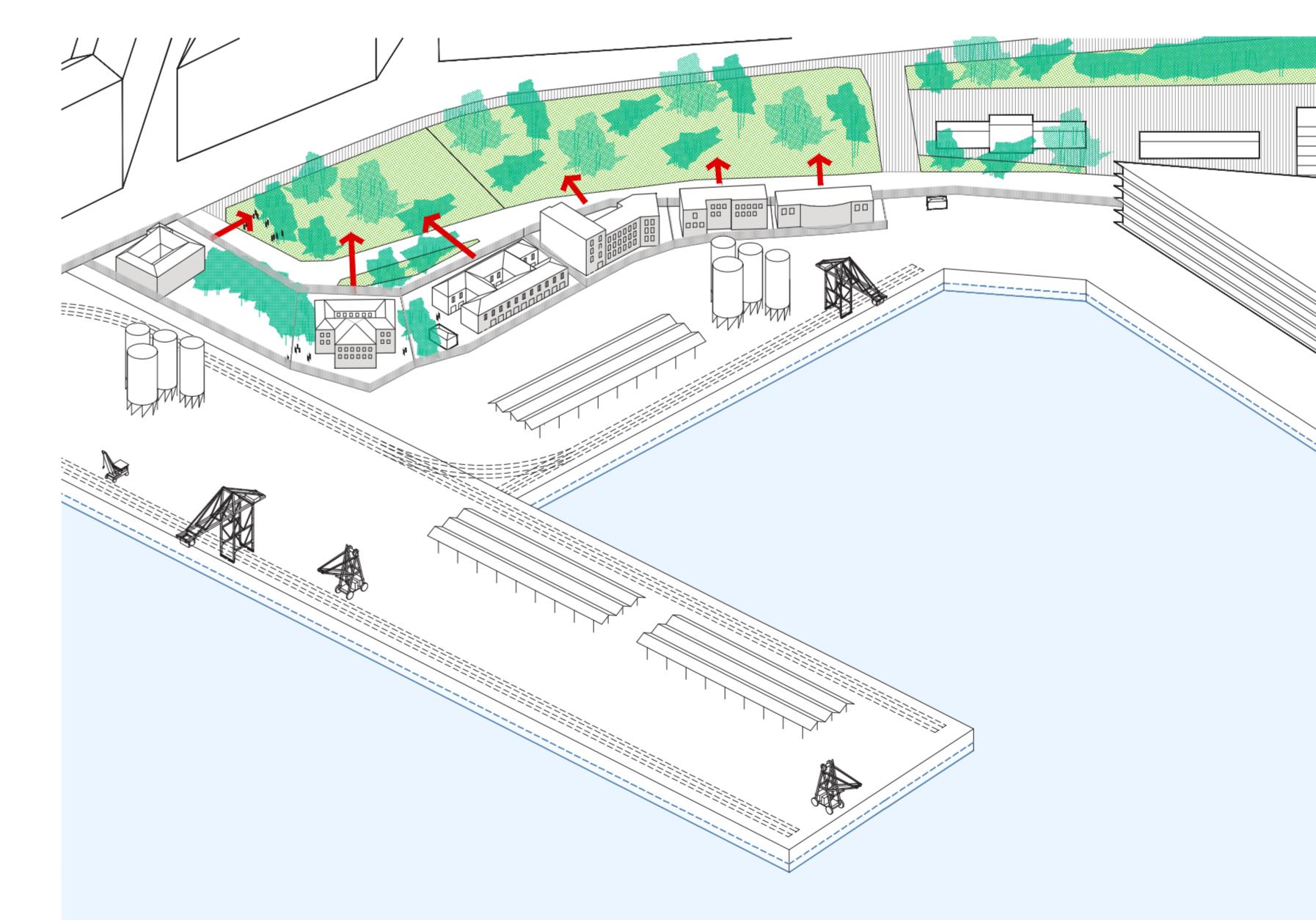

A relación co lugar é o nexo común a través das diversas xeracións. O específico do sitio é a orixe, as virtudes naturais, infraestruturais e climáticas ou seu activo a través dos tempos. A súa conversión en lugar construído o reflexo das diversas culturas e a súa relación co medio.

Nas últimas décadas o litoral deixou de ser un gran punto sinal de identidade da cidadanía, para ser un espazo loxístico. Esta é a oportunidade de devolver un papel central á presenza do mar e a súa cultura á Coruña.

Curto-medio prazo. Intervención a través de arquitecturas *brandas e tácticas* (pasarela que xere sombra, tratamentos lineais ou puntuais de pavimentos, pequenas curvirias como puntos de conexión co mar e zonas de baño) que á vez que permiten a apropiación cidadá (espareximento, usos deportivos, musicais...) sexan estrátexicas e estruturais para futuros inmediatos ou más afastados.

Medio-longo prazo. Implementar unha super-Estrutura , que xere espazo público e sirva como pasaxe-terraço. Este espacio cuberto, evocador de andrómenas portuarias, permite xerar fluxos a dous niveis que resolverían movementos de accesibilidade para cruceristas integrados na escena urbana.

PROTOCOLOS DE INTERVENCIÓN SOBRE EL PATRIMONIO PRODUCTIVO

Vivir coa memoria. Identificar os vestixios industriais do porto como elementos de recoñecemento e de identidade para a cidadanía e recuperarlos a partir de intervencións brandas a curto prazo (devolverlo o porto á cidadade). No futuro, cando o desenvolvemento da cidade o ?ésixa?, polo seu carácter flexible e aberto, poderán acoller programas cidadáns: dotacionais, administrativos, educativos...

Curto prazo. Intervencións e ocupacións reversibles, amoblamentos temporais, desvinculadas da súa estrutura, a través de limiares e filtros térmicos e climatización a demanda.

Medio e longo prazo. Reserva para futuros programas, se o crecemento da cidade o require

